

Republika Hrvatska
Županijski sud u Varaždinu
Varaždin, Međimurska 26D

Poslovni broj: GŽ-61/2026-2

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Županijski sud u Varaždinu, u vijeću sastavljenom od sutkinja Dijane Hofer predsjednice vijeća, Ivane Požar sutkinje izvjestiteljice i članice vijeća i Tanje Novak Premec članice vijeća, u postupku stečaja nad imovinom potrošača Anite Loparić, OIB 38409514721, Cvetković 36, 10450 Cvetković, zastupane po punomoćnici Santani Kolega, odvjetnici iz Zagreba, odlučujući o žalbi predlagateljice izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Novom Zagrebu, poslovni broj Sp-602/2025-14 od 3. prosinca 2025., na sjednici vijeća održanoj 11. veljače 2026.

r i j e š i o j e

Uvažava se žalba predlagateljice Anite Loparić, OIB 38409514721, Cvetković 36, 10450 Cvetković, i ukida se rješenje Općinskog suda u Novom Zagrebu, poslovni broj Sp-602/2025-14 od 3. prosinca 2025. te se predmet vraća prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

Obrazloženje

1. Prvostupanjski sud donio je rješenje kojim je odbio prijedlog predlagateljice za otvaranjem postupka stečaja potrošača.

2. Protiv navedenog rješenja žali se predlagateljica zbog bitne povrede odredaba stečajnog postupka, bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešne primjene materijalnog prava te pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, dakle iz svih razloga propisanih odredbom čl. 353. stavka 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11. (pročišćeni tekst), 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23.; dalje: ZPP) a koji se ovdje primjenjuje na temelju članka 10. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj 71/15 i 104/17 - dalje: SZ) u vezi sa člankom 23. Zakona o stečaju potrošača ("Narodne novine" broj 100/15., 67/18. i 36/22.; dalje: ZSP) i predlaže da drugostupanjski sud prvostupanjsko rješenje preinači na način da usvoji prijedlog predlagateljice za otvaranjem stečajnog postupka potrošača, a podredno da isto ukine te predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

3. Odgovor na žalbu nije podnesen.

4. Žalba je osnovana.

5. Obrazlažući pobijano rješenje, prvostupanjski sud u bitnom navodi da čl. 4. st. 1. Zakona o stečaju potrošača ("Narodne novine" broj 100/15, 67/18, 36/22, dalje: ZSP) propisuje da se predloženi postupak može provesti isključivo nad imovinom potrošača, pri čemu odredba čl. 4. st. 2. ZSP potrošača definira kao fizičku osobu koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke i profesionalne djelatnosti, dok čl. 4. st. 3. i 5. ZSP propisuje iznimke za fizičke osobe koje su još uvijek, ili koje su bile, obveznici poreza na dohodak od samostalne djelatnosti ili poreza na dobit. Sud iskazom predlagateljice utvrđuje da su financijski problemi za nju i njezinog supruga Dejana Loparića započeli u vezi podmirivanja kredita kod Raiffeisenbank zadruga, koji je bio podignut radi financiranja poslovnih djelatnosti, odnosno trebalo je zatvoriti ranije kredite kojima je Dejan Loparić kupio poslovni prostor u Jastrebarskom i apartmane u Okrug u svrhu obavljanja turističke djelatnosti, a u poslovnom prostoru su i predlagateljica i njezin suprug imali svoje obrte, ona frizerski salon, a on kemijsku čistionicu. Prvostupanjski sud na temelju navedenog zaključuje da je kod predlagateljice do nastanka stečajnog razloga iz čl. 5. st. 2. ZSP došlo zbog nepodmirenih obveza koje je zajedno sa svojim suprugom preuzela unutar njihovih profesionalnih i poslovnih djelatnosti, odnosno radi obavljanja frizerskog obrta, kemijske čistionice te turističke djelatnosti iznajmljivanja apartmana, pa takve obveze ne mogu ulaziti u doseg definicije potrošača iz čl. 4. st. 2. ZSP, niti takvi pravni odnosi mogu podlijegati zaštiti koju pruža sustav zaštite potrošača. Nadalje smatra da u spisu nema tvrdnji niti dokaza da bi predlagateljica potpadala pod izuzetke iz čl. 4. st. 3. i 5. ZSP, zbog čega ne postoji osnovni uvjet za otvaranje predloženog postupka stečaja potrošača. Prvostupanjski sud stiče i da je predlagateljica tijekom 2022. godine ustupila svoj nasljedni dio iza pok. oca Ivana Fabijanića svojoj majci u postupku O-179/2022, što predstavlja imovinskopravno raspolaganje između članova uže obitelji kojim je umanjena mogućnost namirenja vjerovnika, te je isto trebalo jasno biti navedeno u obrascu Popisa Imovine i obveza (toč. 16. obrasca), pa i navedeno prema stavu toga suda predstavlja povredu iz čl. 75. st. 1. toč. 4. ZSP te razlog za uskraćenje oslobođenja o preostalim obvezama. Nadalje, prvostupanjski sud utvrđuje da je predlagateljica kao potrošač propustila postupati u skladu s preuzetim obvezama i standardom savjesnog gospodarstvenika, odnosno ni ona ni njezin suprug nisu dobrovoljno sudjelovali u ovršnim postupcima u kojima su nekretnine prodavane, već su isti trajali preko 10 godina, u kojem periodu su tekle kamate i nastali troškovi, a u prisilnoj prodaji se i postigla manja cijena nego u slobodnoj prodaji, koje ponašanje je prema stavu prvostupanjskog suda protivno osnovnom načelu poštenja iz čl. 2. ZSP te zabrani zlouporabe prava u postupku pa ga je sud dužan spriječiti.

6. U žalbi predlagateljica navodi da sud nije niti izvršio uvid u predmet kod Općinskog suda u Novom Zagrebu, Stalne službe u Zaprešiću posl. br. P-3606/2015, u kojem se odlučuje o ništetnosti kredita koji je predlagateljica podignula sa suprugom, no ipak je zaključio kako se ne radi o potrošačkom kreditu, pa pobijano rješenje nema razloga o odlučnim činjenicama, odnosno razlozi su mu nejasni i proturječni. Ističe kako se u smislu Zakona o stečaju potrošača sukladno čl. 4. st. 5. potrošačem smatra i ona fizička osoba koja ima obveze iz djelatnosti koju je obavljala kao obveznik poreza na dohodak od samostalne djelatnosti prema odredbama zakona kojim se uređuje utvrđivanje i plaćanje poreza na dohodak ili obveznik poreza na dobit prema odredbama zakona kojim se uređuje utvrđivanje i plaćanje poreza na dobit, ako više nije obveznik poreza na dohodak od samostalne djelatnosti odnosno poreza na dobit,

što sud nije cijenio već je pogrešno primijenio odredbe Zakona o stečaju potrošača i pogrešno utvrdio kako ista nije potrošač. Navodi kako su dugovi u iznosu od 230.498,71 EUR vezani za fizičku osobu predlagateljice koja djeluje kao potrošač u pravnom prometu, a sva prethodna poslovanja su godinama ranije ugašena i nemaju nikakve veze sa sadašnjim stanjem prezaduženosti predlagateljice.

7. Prema članku 365. stavku 2. ZPP-a drugostupanjski sud ispituje prvostupanjsku odluku u granicama razloga određenih u žalbi pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točaka 2., 4., 8., 9., 13. i 14. tog Zakona i na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka.

8. Ispitivanjem pobijanog rješenja i postupka koji je prethodio donošenju istog utvrđeno je da u prvostupanjskom postupku nije ostvarena ni jedna od bitnih povreda na koje ovaj sud povodom žalbe pazi po službenoj dužnosti.

9. Nadalje, ovaj sud ne nalazi niti da bi bila počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavka 2. točke 11. ZPP koju ističe žalba jer pobijano rješenje nema nedostataka zbog kojih se ne bi moglo ispitati, budući su iznijeti dostatni i neproturječni razlozi o odlučnim činjenicama te ne postoji proturječnost između onoga što se u razlozima rješenja navodi o sadržaju isprava ili zapisnika o iskazima danim u postupku, a niti drugim provedenim dokazima.

10. Pritom prvostupanjski sud nije pogriješio kada nije izvršio uvid u spis Općinskog suda u Novom Zagrebu, Stalne službe u Zaprešiću posl. br. P-3606/2015, u kojem se odlučuje o ništetnosti kredita koji je predlagateljica podignula sa suprugom, jer navedeno ne predstavlja prethodno pitanje za odlučivanje u ovom postupku.

11. No osnovani su žalbeni navodi da u prvostupanjskom postupku činjenično stanje nije pravilno utvrđeno, što je dovelo do pogrešne primjene Zakona o stečaju potrošača kada je prvostupanjski sud prijedlog za otvaranje postupka stečaja potrošača odbio nepravilno zaključivši da predlagateljica ne potpada pod kategoriju potrošača.

12. Naime, odredbom čl. 4. st. 2 ZSP, koju pravilno citira prvostupanjski sud, propisano je da se potrošačem u smislu toga zakona smatra svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje ne tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke i profesionalne djelatnosti. Međutim stavci 3. i 5. iste odredbe propisuju i iznimke od navedenog, pa se potrošačem također može smatrati i:

- pod određenim pretpostavkama fizička osoba koja je obveznik poreza na dohodak od samostalne djelatnosti prema odredbama Zakona o porezu na dohodak te fizička osoba obveznik poreza na dobit prema odredbama Zakona o porezu na dobit (st. 4.),
- kao i fizička osoba koja ima obveze iz djelatnosti koju je obavljala kao obveznik poreza na dohodak od samostalne djelatnosti prema odredbama zakona kojim se uređuje utvrđivanje i plaćanje poreza na dohodak, ili kao obveznik poreza na dobit prema odredbama zakona kojim se uređuje utvrđivanje i plaćanje poreza na dobit, i to ako više nije obveznik poreza na dohodak od samostalne djelatnosti odnosno poreza na dobit (st.5.).

13. Odredbom čl. 2 Zakona o porezu na dohodak ("Narodne novine" br. 115/16., 106/18., 121/19., 32/20., 138/20., 151/22., 114/23., 152/24.) propisano je da je porezni

obveznik svaka fizička osoba koja ostvaruje dohodak, dok su prema čl. 5. istoga zakona izvori dohotka primici ostvareni od nesamostalnog rada, samostalne djelatnosti, imovine i imovinskih prava, kapitala i drugih primitaka. Člankom 28. istoga zakona propisano je da se dohotkom od samostalne djelatnosti smatra među ostalim dohodak od obrta i s obrtom izjednačenih djelatnosti, dok odredbe čl. 57. i 82. istoga Zakona propisuju da i dohodak od iznajmljivanja kuća, stanova, soba i postelja turistima spada u oporeziv dohodak.

14. Slijedom navedenog fizičke osobe su, kako obrtnici frizeri tako i iznajmljivači apartmana, porezni obveznici upravo prema predmetnom zakonu.

15. Predlagateljica tijekom postupka činjenično navodi, a što prvostupanjski sud i prihvaća, da je u vrijeme kada je nastala većina dugovanja koji su predmetom postupka, djelovala na tržištu kao obrtnik frizer, dok se njezin suprug na podizanje kredita i ulaganja odlučio radi vođenja obrta kemijske čistionice te turističke djelatnosti iznajmljivanja apartmana, uslijed čega su zbog nepovoljnog kredita generirani dugovi, a predlagateljica navodi i da su svi ti poslovi davno ugašeni.

16. U tom kontekstu prvostupanjski sud prvenstveno pogrešno smatra da je na predlagateljici bio isključivi teret dokazivanja da u pogledu ocjene statusa potrošača potpada pod iznimke propisane odredbom čl. 4. st. 5. ZSP, a potom i pogrešno zaključuje da o tome u predmetu nema tvrdnji niti dokaza, pa primjenu navedenih iznimki na predlagateljčinu pravnu poziciju neosnovano otklanja. Naime, odredbom čl. 23. ZSP propisano je da se u postupku stečaja potrošača podredno primjenjuje Stečajni zakon, koji pak u čl. 11. st. 3. propisuje da sud po službenoj dužnosti utvrđuje sve činjenice koje su važne za predstečajni i stečajni postupak te da radi toga može izvoditi sve potrebne dokaze, što znači da je odstupljeno od standardnog parničnog načela tereta dokazivanja.

17. Stoga, iako iz tijeka postupka proizlazi da je predlagateljica, kao bivši obrtnik frizer te kao ranija suvlasnica apartmana korištenih za turistički najam, osoba koja u pogledu ocjene statusa potrošača potpada pod doseg odredbe čl. 4. st. 5. ZSP (iznimke od općeg pravila o tome tko se smatra potrošačem), ako je prvostupanjski sud oko navedenog imao neke dvojbe, odnosno ako je smatrao da postoje dodatne činjenice ili isprave koje su mu potrebne za konačni zaključak, iste je upravo on imao obvezu utvrditi i pribaviti, te na predlagateljicu nije imao osnova prevaliti isključivi teret dokazivanja.

18. Navedeni pogrešan stav doveo je do preuranjenog, a u konačnici i pogrešnog zaključka o tome da predlagateljica ne potpada pod kategoriju potrošača jer da nije dokazala ispunjenje potrebnih pretpostavki za primjenu iznimke propisane odredbom čl. 4. st. 5. ZSP, čime je prvostupanjski sud u tom dijelu pogrešno primijenio materijalno pravo.

19. Pritom valja ukazati i da je pogrešan stav prvostupanjskog suda kojim predlagateljicu (koju prvostupanjski sud u točki 17 pobijanog rješenja naziva potrošačem, iako joj to svojstvo prethodno u odluci ne priznaje) smatra nesavjesnom iz razloga jer je dopustila da se na njezinim nekretninama provodi postupak ovrhe, u kojem su nastali troškovi i postignuta je manja cijena, odnosno jer se nije odlučila na dobrovoljnu prodaju nekretnine. Naime, ovršenik samom činjenicom da je protiv njega

ovrhovoditelj pokrenuo postupak ovrhe, pa niti činjenicom da ta ovrha u sudskom postupku traje duže vremena, ne zloupotrebljava bilo kakvo pravo.

20. Konačno, prije donošenja konačnog zaključka o predlagateljičinom nepoštenju, jer da je u ostavinskom postupku iza pokojnog oca ona zajedno s ostalim sunasljednicama ustupila svoj nasljedni dio majci, potrebno je utvrditi o kojoj vrijednosti ustupljenog dijela se radilo, odnosno da li bi prihvaćanjem nasljedstva i kasnijim razvrgnućem suvlasništva predlagateljica mogla ostvariti iznos koji bi u znatnijoj mjeri utjecao na ukupnost dugovanja i obveza zbog kojih je pokrenula ovaj postupak stečaja potrošača.

21. Slijedom navedenog valjalo je temeljem odredbe čl. 380. toč. 3. ZPP-a ukinuti prvostupanjsko rješenje i predmet vratiti na ponovni postupak. U ponovnom postupku sud prvog stupnja otkloniti će nedostatke na koje mu je ukazano ovom odlukom te će po službenoj dužnosti utvrditi sve činjenice za koje smatra da su odlučne, a nakon toga donijeti novu i na zakonu osnovanu odluku.

U Varaždinu 11. veljače 2026.

Predsjednica vijeća
Dijana Hofer

Broj zapisa: **9-30883-2fe28**

Kontrolni broj: **0890d-676ca-aaa38**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Varaždinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.